

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010473
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1517010473.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej, a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného L. W., pre prečin neoprávneného vyrobenia platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného L. W. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/61/2017 zo dňa 12.12.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. W., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/61/2017 zo dňa 12.12.2017 bol obžalovaný L. W. uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 22.04.2015 v presne nezistenom čase v X. v obchodnom centre J. v kaderníctve O. z bundy zavesenej na vešiaku odcudzil peňaženku, v ktorej sa nachádzal občiansky preukaz, vodičský preukaz, peňažná hotovosť, zľavové karty do rôznych predajní, rôzne platobné karty ako aj elektronická platobná karta P. Q. č. E. 77XX XXXX XXXX, ktorá patrila T. Y. D., následne dňa 25.04.2015 v čase medzi 20.56 hod. a 20.58 hod. použil odcudzenú platobnú kartu P. Q. prostredníctvom troch samostatných transakcií vo výške 20,-€, 400,-€ a 100,-€ na nabitie kreditu u internetového obchodníka H..sk, s.r.o., pod prihlasovacím menom a údajmi L. V., T., XXX XX X., ktorý následne použil na nákup tovaru, čím uvedeným konaním spôsobil poškodenému vlastníkovi elektronickej platobnej karty T. Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, X. Škodu v súhrnnej výške 55,38 € a spoločnosti O. banka, a.s., N. XX XXX XXX, so sídlom V. námestie 3, XXX XX X., škodu v súhrnnej výške 464,62 €, a to z titulu peňažných prostriedkov poukázaných na účet poškodeného majiteľa elektronickej platobnej karty č. XXXX XXXX XXXX XXXX T. Y. D. na základe úspešného vybavenia jeho žiadosti o reklamáciu platieb zo dňa 28.04.2015,

Súd prvého stupňa pre uvedený prečin obžalovanému uložil podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trestu odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní tri roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to chladničky A. výrobné číslo A Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. konštatoval, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. zrušil výrok o trest rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/11/2016 zo dňa 14.02.2017, právoplatného dňa 14.02.2017, ktorým bol obžalovanému uložený' súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na dobu päť rokov s povinnosťami, výrok o treste trestného rozkazu Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp.

zn. PK 2T 8/2016 zo dňa 11.03.2016, právoplatného 04.07.2016, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní štyri roky a povinnosťou, a napokon výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/176/2015 zo dňa 30.07.2015, právoplatného 30.07.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní tri roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Y. Y. D. škodu v sume 55,38 Q. a poškodenej O. X., a.s., škodu v sume 464,62 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný L. W., ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom v tom čase ho zastupujúceho obhajcu. Obhajca v dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o treste. Má zato, že súd v zmysle zákonných ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák. o ukladaní súhrnného trestu mal uložiť nepodmienečný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.04.2016 sp.zn. OT/68/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 08.09.2016, sp.zn. OT/68/2016, právoplatným dňa 08.09.2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov nepodmienečne so stredným stupňom stráženia a zákazom činnosti riadiť motorové vozidlá na tri roky. V zmysle uvedeného obžalovaný očakával zrušenie výroku o treste uloženého mu skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.04.2016 sp.zn. OT/68/2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce s tým, že si bol vedomý skutočnosti, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Rovnako tak zastáva názor, že napadnutý rozsudok nemá zákonné opodstatnenie v nutnosti ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody na spáchanie protiprávneho konania v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienne odloženého výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu cudzokrajným rozsudkom I. I., sp.zn. XXXHVXX/XXXXd zo dňa 10.06.2013, právoplatným dňa 14.06.2013, súd nemal totiž k dispozícii menovaný cudzokrajný trestný spis a ani rozsudok, z ktorého vedel nepochybne vyčítať, jednak samotné plynutie skúšobnej doby podmienne odloženého výkonu trestu odňatia slobody, alebo akékoľvek zmeny v uloženom treste rakúskym súdom. Z uvedeného dôvodu má zato, že napadnuté rozhodnutie je právne neudržateľné. Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhol Krajskému súdu v Bratislave, aby zrušil napadnutý rozsudok a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku vo vzťahu k uloženému trestu uviedol, že pri rozhodovaní o treste, berúc do úvahy poľahčujúce okolnosti - § 36 písm. l) Tr. zák. (priznanie a oľutovanie skutku), priťažujúce okolnosti - § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchanie viacerých trestných činov - § 219 ods. 1 a 221 ods. 1 Tr. zák. - nie vo vzťahu k trestným činom pri ukladaní súhrnného trestu pre zvýhodňovania dvojitého započítania), § 37 písm. m) Tr. zák. (predchádzajúce odsúdenia) uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri roky nepodmienečne (kvalitatívna a kvantitatívna stránka zbíhajúcich sa trestných činov pri súhrnnom treste a skutočnosť, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienne odloženého výkonu trestu odňatia slobody uloženému mu I. I., sp. zn. XXXHVXX/XXXXd zo dňa 10.06.2013, právoplatným 14.06.2013) so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný, trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní tri roky (prevzatý výrok o treste zo zrušeného výroku o treste pri ukladaní súhrnného trestu), trest prepadnutia vecí - chladničky (nadobudnutej obžalovaným za peniaze získané trestným činom), ktorého vlastníkom sa stáva štát, za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T 11/2016 (a ďalších výrokov o treste tam zrušených), ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že má za to, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a navrhol mu vyhovieť, pričom v celom rozsahu sa pridržiaval podaného odvolania voči rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa pochybil pri určovaní výšky trestu, ako aj pri ukladaní súhrnného trestu, nakoľko si nezabezpečil potrebné podklady k tomuto rozhodnutiu, čo spôsobuje nezákonnosť napadnutého výroku. Taktiež považuje uložený trest za neprimerane prísny, nakoľko tento absolútne opomína základne zásady ukladania trestov a taktiež generálnu a individuálnu prevenciu trestnej represie, pričom má za to, že nepodmienečné tresty, ktoré doposiaľ vykonal obžalovaný, a vo vzťahu ku ktorým je potrebné podľa správneho použitia zákona uložiť súhrnný trest dostatočne konzumujú trest, ktorý bude potrebné uložiť obžalovanému za prejednaný skutok. V zmysle uvedeného požiadal odvolací súd, aby zvážil upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko doterajšie nepodmienečné tresty poskytujú dostatočné

ponaučenie a výstrahu pre obžalovaného pred ďalším páchaním trestnej činnosti. Poukázal na to, že od prepustenia obžalovaného na slobodu tento riadne pracuje a snaží sa viesť riadny život, o čom svedčí skutočnosť, že od tohto momentu nebol odsúdený za žiadny trestný čin ani sa voči nemu nevedie žiadne trestné stíhanie. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok o treste tak, že obžalovanému v zmysle § 44 Trestného zákona upustí od uloženia súhrnného trestu alebo alternatívne zruší napadnutý výrok a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko považuje uloženie trestu za zákonný a správny.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že v plnej miere súhlasí s tým, čo uviedol jeho obhajca. Bol by rád, aby krajský súd upustil od uloženia súhrnného trestu alebo výrok o treste zruší a vráti vec okresnému súdu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné poukázať na skutočnosť, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu. Na hlavnom pojednávaní umožnil urobiť obžalovanému vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a nasl. obžalovaný urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Súd následne postupoval v súlade s § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému položil otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal zhodne „áno“. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby a uznesením podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie o skutkových zisteniach sa nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Okresný súd pristúpil k samotnému dokazovaniu, v rámci ktorého vo vzťahu k trestu vykonal dokazovanie tak, že oboznámil listinné dôkazy, vrátane odpisu registra trestov a pripojených spisov týkajúcich sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného.

V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní napadnutého rozsudku akceptoval, že nebolo možné podať odvolanie v rozsahu vyhlásenia obžalovaného o vine v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. a zároveň bol odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. obmedzený revíznym princípom, pretože odvolanie bolo podané len proti výroku o treste.

Čo sa týka napadnutého výroku o treste, odvolací súd nevezhliadol žiadne pochybenia vo výroku napadnutom rozsudku okresného súdu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu súhrnného, krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval zákonne a správne pri ukladaní tohto druhu trestu, nakoľko správne vyhodnotil, voči ktorým predchádzajúcim odsúdeniam ide u obžalovaného v prejednávanej veci o zbiehajúcu sa trestnú činnosť. K požiadavke obhajoby uložiť súhrnný trest k ďalšiemu odsúdeniu, krajský súd uvádza, že vo vzťahu k tomuto odsúdeniu nejde o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ale o recidívu. Správne vyhodnotil a podrobne sa vysporiadal okresný súd s jednotlivými poľahčujúcimi i priťažujúcimi okolnosťami majúcimi vplyv na

ukladaný trest. Čo sa týka konkrétnej výmery uloženého trestu v napadnutom rozsudku, krajský súd uvádza, že jednak výmera uloženého trestu ako aj skutočnosť, že ide o trest nepodmienečný je plne v súlade so zákonom, ako aj požiadavkami na uloženie trestu. Treba pripomenúť, že obžalovanému bol ukladaný trest súhrnný vo vzťahu k viacerým odsúdeniam, ktorým boli obžalovanému ukladané podmienené tresty v maximálne možnej výmere, pričom potreba uloženia trestu nepodmienečného vzhľadom na jeho osobu je daná bez ohľadu na to, či spáchal predmetný skutok v skúšobnej dobe iného podmieneného odsúdenia alebo nie. Nakoľko obžalovaný bol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pre úmyselný trestný čin, správne ho okresný súd zaradil pre výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K výroku o treste odvolací súd ďalej pripomína, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý sa ukladá páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest môže priamo postihnúť len páchatel trestného činu (zásada personalita trestu), je následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatelmi, ktorá sa uskutočňuje jednak prvkom donútenia a jednak prvkom výchovy. Trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel trestného činu. Pri ukladaní trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchanie činu, jeho následok a zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Osobu páchatel treba vyhodnotiť vo všetkých súvislostiach i z hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania v spojitosti so spáchaným trestným činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

Všetky tieto skutočnosti okresný súd vyhodnotil správne a zákonne, preto odvolací súd dospel k záveru, že nebol dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, a teda odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.